

de Openbare Vergadering der Eerste Klasse kortelijk moeten worden uiteen gezet. Hij bereikte den leeftijd van 77 jaren, en overleed op den 8sten September 1842.

Onder de Korrespondenten der Eerste Klasse overleed op den 15^{den} Augustus 1843 de Heer J. VITRINGA COULON, die sedert 1809 als zoodanig tot het Instituut behoorde. Ook ten opzichte van dezen verdienstelijken Geneeskundige moeten wij op de bovengenoemde Vergadering verwijzen.

De Tweede Klasse verloor twee harer Geassocieerden, den Staatsraad Ridder F. VON ADELUNG en den Engelschen Dichter R. SOUTHEY.

Eerstgenoemde werd in 1768 te *Stettin* geboren, en heeft te *Leipzig* in de Regtsgeleerdheid en Wijsbegeerte zich geoefend. Hij schijnt met weetlust, scherpzinnigheid en vlijt, die hem tot hoogen ouderdom bijgebleven zijn, die gaven van uitwendige welsprekendheid en persoon te hebben vereenigd, die in het algemeen, doch inzonderheid bij aanzienlijke en hooge personen, achting en gunst verwekken. Naauwelijks zijne studiën volvoerd hebbende, werd hij aangezocht om eene aanzienlijke vrouw op eene reize door *Zuidelijk-* en *Middel-Europa* te vergezellen, welke reize derdehalf jaar duurde. Daarna te *Petersburg*, eerst als Cenfor, vervolgens als Directeur van den Duitschen Schouwburg werkzaam, genoot hij de eer, om door Keizer ALEXANDER te worden aangesteld tot Onderwijzer zijner beide jongere broeders, de Grootvorsten NICOLAAS en MICHAEL, welke betrekking door hem zoo vele jaren is bekleed geworden, dat men mag aannemen, dat hij in dezelve geenen opvolger heeft gehad. Hij heeft Historische, Archaeologische en Taalkundige Werken uitgegeven, over den vroegeren toestand van *Rusland* veel licht verspreid, en door eene *Bibliotheca Sanscrita* en eene *Bibliotheca Epiglottica* of een *Overzigt van alle bekende talen* bewijzen gegeven van eene groote mate van vlijt en geleerdheid. In Dec. 1813 werd hij tot Geassocieerde gekozen, overleed te *St. Petersburg* op 3 Jan. 1843, en bereikte alzoo den leeftijd van 75 jaren.

Gij weet, gij herdenkt en betreurt met mij, wien ik op dezen dag als een door den dood uit ons midden weggenomen *Lid* dezer Tweede Instituutsklasse zal hebben te vermelden. Van hem evenwel, onder de gelede ne verliezen, zal ik het laatst spreken, niet alleen om de dagteekening van zijne zalige standverwisseling, maar ook om dat er bij de aandoening wegens dat gelede ne verlies iets zoo bij uitstek troostends en zalvends voor mij ligt in de herinnering van zijn leven en sterven, dat het de treurige plicht dezer doodsvermeldingen ten slotte nog tot een bron van blijde en liefelijke gewaarwordingen omscheppen kan.

Vermelde ik dan in de eerste plaats twee buitenlandsche Leden of geassocieerden, der Klasse ontvallen in het begin des jaars 1843: den Ridder FRIEDRICH VON ADELUNG in Rusland, den Dichter ROBERT SOUTHEY in Engeland.

FRIEDRICH ADELUNG, sedert zijne verheffing a°. 1805 tot Russisch Keizerlijk Collegieën-Assessor, VON ADELUNG, was broederszoon van den Taalkundige JOHAN CHRISTOPH ADELUNG, den ook hier te lande veel geroemden Schrijver van den MITHRIDATES. Na zijne studiën in Rechtsgeleerdheid en Wijsbegeerte te Leipzig geëindigd te hebben, kwam hij door zijne vereenigde gaven van bevallige wel-sprekendheid en wel aangewende weetlust in aanraking met de hoogere klassen der maatschappij, en weldra daardoor in de gelegenheid eene allezins aangename en belangrijke reis te maken door Zuid- en Middel-Europa, en een ruim gedeelte van dien tijd in Italië en bepaaldelijk te Rome te zijn. Later werd hij in Rusland van wege Keizer ALEXANDER in verscheidene aanzienlijke betrekkingen geplaatst, tot dat in 1805 diezelfde Vorst hem het onderwijs toebetrouwde van zijne destijds zeven- en vijf-jarige broeders, de Grootvorsten NICOLAAS en MICHAEL. De vorstelijke onderscheidingen van lof en rang vielen hem sedert nog zoo veel ruimer te beurt, tot op zijn afsterven in zeven en zeventigjarigen ouderdom te Petersburg in het begin des vorigen jaars.

Als Schrijver en Geleerde laat hij talrijke vruchten na van eene uitgebreide werkzaamheid in Letterkunde, Algemeene Taalkennis, Geschiedenis, Oudheidkunde, en Statistiek. In het laatste dier vakken, leverde hij onder de regeering en op het bevel van

Keizer PAUL eene *Proeve van Statistieke Beschrijving van Koerland*; in de overige worden van hem geprezen de Levensbeschrijving van den Baron SIGISMUND VON HEBERSTEIN, een Oostenrijksch Diplomaat en Reiziger van de zestiende eeuw, door sommigen de tweede ontdekker van het groote Rusland genaamd; — voorts zijne *Proeve van Poëzij van onbeschaafde volken* a°. 1799, — zijne *Bibliotheca Epiglottica* of overzicht van alle bekende talen en hare dialecten (a°. 1820), — zijne *Bibliotheca Sanscrita*, en *proeve eener literatuur van het Sanskrit* (a°. 1830), — zijne *Rapports entre la langue Sanscrite et la langue Russe*, en andere werken tot die in onze dagen zoo hoog belangrijk gewordene studie betrekkelijk. Hij was sedert 1825 Voorzitter der Asia-tische Academie te Petersburg. De Tweede Klasse van ons Nederlandsch Instituut had hem tot haren Geassocieerde verkozen ten jare 1818.

De naam van ROBERT SOUTHEY, Engelsch Hofdichter of *Poët Laureat*, zou alleen daarom reeds in ons Vaderland niet onbekend mogen zijn, daar zijn meesterstuk, de *Rodrigo de Goth*, door de waardige Echtgenoot van BILDERDIJK in schoone Hollandsche verzen is overgebracht. Onder zijne talrijke, in een levensloop van zes en zestig jaren uitgegevene dichtwerken beslaan nog vier andere *epische*, of wil men *historische* gedichten van na genoegelijke uitvoerigheid met den *Roderic* eene aanzienlijke plaats: *Jeanne d'Arc*, de bekende heldin in de Fransche geschiedenis der vijftiende eeuw, — *Thalaba de Verwoester* uit eene oud Arabische wondervertelling, — *Madoc*, naar eene Engelsche legende, welke de vestiging van het Rijk van Mexico aan eenen in de twaalfde eeuw uitgedreven Prinsenzoon van Wallis toeschrijft, — eindelijk, de *Vloek van Kehama* uit de wereld der Hindous.

Ook buiten het gebied der poëzij was de pen van ROBERT SOUTHEY, zoo niet altijd even klassiek of puntig, toch in nuttige voortbrengselen voor de kennis van volken, landen, en merkwaardige mannen bijzonder vruchtbaar. Men heeft van hem een uitvoerige *Geschiedenis van Brazilië*, waarin over de betrekking der Nederlanders tot die landstreek een zelden partijdig, meermaalen zelfs zeer gunstig getuigenis wordt afgelegd. Hij beschreef